ECLI:LV:ZRT:2018:0404.C15217517.5.S

Lietas Nr. C15217517

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2018. gada 4. aprīlī

Zemgales rajona tiesa: tiesnese K. Zaura
izskatīja rakstveida procesā vienkāršotās procedūras civillietu SIA „Julianus Inkasso Latvija" prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA „Julianus Inkasso Latvija" (turpmāk arī Prasītājs) cēlis tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk arī Atbildētāja), kurā lūdz piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam galveno parādu 1 471,99 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 652,66 EUR par laika periodu no 2010. gada 20. jūnija līdz 2017. gada 8. novembrim un tiesas izdevumus; lūdz noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no galvenā parāda.

Prasība motivēta ar to, ka starp AS "Parex banka" (saskaņā ar 2010. gada 28. jūlijā noslēgto Uzņēmuma pārejas līgumu AS "Parex banka" 2010. gada 1. augustā saistības nodevusi AS "Citadele banka") un Atbildētāju tika noslēgts līgums par parāda samaksu Nr. LPS-41.-09/23. Parakstot minēto līgumu, Atbildētāja atzina savas parāda saistības pret banku, kas izriet no kartes līguma 1 561,97 EUR (1 097,76 Ls) apmērā (līguma 1.1. punkts). Atbildētāja uzņēmās samaksāt bankai parādu saskaņā ar līguma maksājumu grafikā noteiktajiem termiņiem un apmēru, kas vēlāk grozīts par labu Atbildētājai. Atbildētāja nav veikusi visus maksājumus saskaņā ar Līguma nosacījumiem.

AS "Citadele banka" 2010. gada 20. jūnijā, kas saskaņā ar maksājumu grafiku bija pēdējais parāda atmaksas datums, veica Atbildētājas kartes konta stāvokļa analīzi un konstatēja, ka neatgrieztā parāda summa ir 1 536,99 EUR. Atbildētāja pēdējo maksājumu parāda samaksai bankai ir veikusi 2013. gada 19. martā, tādējādi pārtraucot Komerclikuma 406. pantā noteikto noilguma termiņu.

Prasītājs norāda, ka AS "Citadele banka" 2014. gada 13. februārī cedēja prasījuma tiesības, kas izriet no Līguma Prasītājam, ar tiesībām prasīt nokavējuma procentus, zaudējumus un citus blakus prasījumus, kas radušies līguma neizpildes rezultātā. Prasītājs arī pārtraucis Komerclikuma 406. pantā noteikto noilguma termiņu, nosūtot Atbildētājai paziņojumu par prasījuma tiesību cesiju un paziņojumu par parādsaistībām. Tāpat Atbildētāja laika periodā no 2016. gada 19. aprīļa līdz 2016. gada 4. decembrim ir veikusi maksājumus kopumā 65,00 EUR apmērā, tādējādi pārtraucot noilguma termiņu. Atbildētājas pamatparāds uz prasības celšanas brīdi sastāda 1 471,99 EUR.

Prasītājs norāda, ka par parāda apmaksas kavējumu aprēķināti nokavējuma procentus, kas ir 6% gadā t.i. 0,01644% dienā par katru nokavēto dienu. Likumiskie nokavējuma procenti 652,66 EUR apmērā ir aprēķināti par laika periodu no 2010. gada 20. jūnija līdz 2017. gada 8. novembrim (par 2 697 kavētām dienām).

Prasība pamatota ar Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1756., 1757., 1763., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805., 1934., 1943. pantiem.

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedza 2 100 *euro*, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.[19] panta otro daļu, tika ierosināta lieta par maza apmēra prasību (*likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2018. gada 14. janvārim*). Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[19] panta otro daļu (*likuma redakcijā, kas ir spēkā no 2018. gada 15. janvāra*) lieta tiek skatīta kā vienkāršotās procedūras lieta.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[21] un 250.[22] panta prasībām Atbildētājai nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un citas procesuālās tiesības, kā arī noteikts rakstveida paskaidrojumu sniegšanas termiņš (lietas 57. lapa).

Atbildētājai sūtītā korespondence saņemta atpakaļ tiesā ar norādi, ka beidzies glabāšanas laiks (lietas 63.-71. lapa). Ņemot vērā to, ka Atbildētājai adresētā korespondence nosūtīta uz viņas deklarētās dzīvesvietas adresi (lietas 56., 72. lapa), kurā viņai ir pienākums būt sasniedzamai (Civilprocesa likuma 56. panta piektā daļa), tiesa secina, ka Atbildētājai par lietas ierosināšanu paziņots atbilstoši normatīvo aktu prasībām, jo dokumentu nosūtīšana atpakaļ tiesai, neietekmē dokumentu paziņošanas faktu (Civilprocesa likuma 56.[1] panta otra daļa).

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus lietā nav iesniegusi, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.[21] panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Nekādi iesniegumi no Atbildētājas tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 75., 76. lapa).

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Ar 2009. gada 17. februāra Līgumu par parāda samaksu Nr. LPS-41.09/23 (ar 2009. gada 24. septembra, 2009. gada 12. novembra un 2010. gada 15. februāra grozījumiem) (turpmāk – Līgums par parāda samaksu) apstiprinās, ka AS "Parex banka" ar /pers. B/ noslēgusi Līgumu par parāda samaksu (lietas 11.-13., 14.-15, 16.-17, 18.-19. lapa).

Parakstot minēto Līgumu par parāda samaksu Atbildētāja ir atzinusi savas parāda saistības pret banku 1 561,97 EUR (1 097,76 Ls) apmērā, kas izriet no 2006. gada 23. oktobrī un 2007. gada 23. oktobrī noslēgtajiem līgumiem karšu ECMC un American Express Blue saņemšanai un kontu atvēršanai (līguma 1.1. punkts). Atbildētāja uzņēmusies maksāt bankai parādu līgumam pievienotajā maksājumu grafikā noteiktajos termiņos un apmērā (līguma 1.2. punkts). Saskaņā ar 2010. gada 15. februārī grozīto maksājuma grafiku, Atbildētājai pēdējais maksājums parāda samaksai bija jāveic

2010. gada 20. jūnijā (lietas 19. lapa).

No iesniegtā konta izdrukas (lietas 22.-27. lapa) ir redzams, ka Atbildētāja nav veikusi maksājumus parāda samaksai atbilstoši pušu apstiprinātajam maksājumu grafikam. Tāpat no minētās konta izdrukas redzams arī tas, ka pēdējo maksājumu parāda samaksai AS "Parex banka" Atbildētāja ir veikusi 2013. gada 19. martā.

Saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu, katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu. Savukārt Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

Ar AS "Citadele banka" 2014.gada 13. februāra izziņu Nr. 2.1.18.2.-01/14155 (lietas 20. lapa) apstiprinās, ka no Līguma par parāda samaksu Nr. LPS-41.09/23 izrietošais pamatparāds uz izziņas sagatavošanas dienu sastāda 1 536,99 EUR un ka minētajā līgumā noteiktās saistības 2010. gada 1. augustā ir tikušas nodotas AS "Citadele banka", saskaņā ar 2010. gada 28. jūlijā starp AS "Parex banka" un AS "Citadele banka" noslēgto Uzņēmuma pārejas līgumu.

No 2014. gada 13. februāra Cesijas līguma izraksta (lietas 28. lapa) ir redzams, ka AS „Citadele banka" kā cedents ir nodevusi cesionāram SIA „Julianus Inkasso Latvija" savas prasījuma tiesības, kas radušās pret fiziskām personām saskaņā ar līguma pielikumos esošajiem sarakstiem, kurā norādīti parādnieki, līgumi un prasījumu summas.

No Cesijas līguma Pielikuma Nr. 2 izraksta (lietas 29. lapa) ir konstatējams, ka Prasītājam ir cedētas no 2009. gada 17. februāra Līguma par parāda samaksu izrietošās prasījuma tiesības pret Atbildētāju un galvenā parāda summa uz 2010. gada 20. jūniju sastāda 1 536,99 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 1793. pantu prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801. pantu cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru) var noslēgt jebkurā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Tiesa uzskata, ka minētais Cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi tas ir saistošs līgumslēdzēja pusēm un SIA „Julianus Inkasso Latvija" ir ieguvusi no Līguma par parāda samaksu izrietošās prasījuma tiesības pret /pers. B/, tāpēc Prasītājam ir tiesības prasīt naudas piedziņu no Atbildētājas.

Ar lietā iesniegto Atbildētājas konta izrakstu, parāda aprēķinu (lietas 21.-27., 51.-52. lapa) kā arī ar AS „Citadele banka" 2014. gada 13. februāra izziņu (lietas 20. lapa) apstiprinās prasības pieteikumā norādītais, ka uz cesijas noslēgšanas brīdi - 2014. gada 13. februāri - Atbildētājas neatmaksātā aizdevuma pamatsumma sastāda 1 536,99 EUR.

2014. gada 10. maijā un 2015. gada 31. martā Atbildētājai ir paziņots par prasījuma tiesību cesiju un to, ka jaunais kreditors ir SIA "Julianus Inkasso Latvija", kā arī par parāda apmēru uz paziņojumu sagatavošanas dienu (lietas 30., 31., 32.-50., 85., 86., 87.-89. lapa).

Prasības pieteikumā norādīts, ka Atbildētāja laika periodā no 2016. gada 19. aprīļa līdz 2016. gada 4. decembrim ir veikusi daļēju parāda samaksu 65,00 EUR apmērā. Prasītājs ir iesniedzis maksājumu uzdevumus, no kuriem izriet, ka laika periodā no 2016. gada 19. aprīļa līdz 2016. gada 4. decembrim SIA "Komunālo maksājumu centrs" ir veikusi maksājumus SIA "Parādu uzraudzības centrs Castovanni" par kopējo summu 65,00 EUR, maksājumu mērķī norādot: "Lig. nr. 878488 /pers. B/ /personas kods/" (lietas (lietas 96.-111. lapa).

Prasītājs ir iesniedzis lietā sadarbības līgumu starp SIA "Julianus Inkasso Latvija" un SIA "Parādu uzraudzības centrs Castovanni" (līguma Nr. 0045/07/2015-Ink.), kas apstiprina to, ka SIA "Parādu uzraudzības centrs Castovanni" apņēmies sniegt Prasītājam pakalpojumus, kas saistīti ar tā debitoru pārvaldīšanu (tajā skaitā parādu iekasēšana.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka Prasītājs ir pierādījis to, ka uz prasības celšanas brīdi Atbildētājas pamatparāds (neatmaksātā aizdevuma summa) sastāda 1 471,99 EUR. Tāpat arī tiesa atzīst, ka lietā nav konstatējama Komerclikuma 406. pantā noteiktā prasījuma noilguma iestāšanās.

Saskaņā ar Komerclikuma D daļas 406. pantu, no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš. Minētā likuma Pārejas noteikumu 16. pants nosaka, ka, ja šā likuma D daļas spēkā stāšanās dienā Civillikumā vai citā likumā noteiktais noilguma termiņš nav notecējis, bet šā likuma D daļa nosaka īsāku noilguma termiņu, piemērojams šā likuma D daļā noteiktais noilguma termiņš, kurš skaitāms no 2010. gada 1. janvāra. Ja pēc šāda aprēķina noilguma termiņš iznāk garāks par līdzšinējo noilguma termiņu, noilguma termiņā izbeidzas tajā dienā, kad tas būtu notecējis saskaņā ar Civillikumu vai citu normatīvo aktu.

No minētā secināms, ka noilguma termiņš no komercdarījuma izrietošajiem prasījumiem, kuri slēgti, piemēram, līdz 2010. gadam var iestāties 2013. gada 1. janvārī, jo normatīvajos aktos patērētāju tiesību aizsardzības jomā vai citos likumos nav noteikts citādi.

Saskaņā ar Civillikuma 1896. pantu noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis.

Atbilstoši Civillikuma 1902.-1906. pantā noteiktajam, noilgumu pārtrauc prasības celšana tiesā vai šķīrējtiesā, atgādinājums parādniekam par parādsaistībām, kā arī kreditora prasības atzīšana jebkādā veidā no parādnieka puses.

Tā kā saskaņā ar Līgumu par parāda samaksu, Atbildētājai parāds bija jāatmaksā līdz 2010. gada 20. jūnijam, tad noilguma termiņš ir skaitāms no minētā datuma. Tiesa atzīst, ka Atbildētājas 2013. gada 19. martā veiktais maksājums bankai saistību izpildei, kā arī 2014. gada 10. maijā un 2015. gada 31. martā Prasītāja sūtītie paziņojumi par parāda esamību un tā apmēru, kā arī prasības celšana tiesā 2017. gada 21. novembrī ir pārtraukuši Komerclikuma 406. pantā noteikto noilguma termiņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku, bet Atbildētāja lietā nav iesniegusi pierādījumus tam, ka ir veikusi pilnīgu vai daļēju parāda samaksu bankai vai Prasītājam, kā arī nav apstrīdējusi ne parāda esamības faktu, ne arī prasības pieteikumā norādīto parāda apmēru. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un no Atbildētājas par labu Prasītājam ir piedzenama neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 1 471,99 EUR apmērā

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus 652,66 EUR apmērā par laika periodu no 2010. gada 20. jūnija līdz 2017. gada 8. novembrim (par 2 697 kavētām dienām).

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā panta 2. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Atbildētāja nav apstrīdējusi likumisko nokavējuma procentu aprēķinu, tāpēc tiesai to nav pamata apšaubīt. Izvērtējot likumisko procentu aprēķinu tiesa secina, ka tas ir matemātiski pareizs un atbilstošs Civillikuma 1765. panta noteikumiem.

Tā kā Atbildētāja ir pieļāvusi parāda samaksas nokavējumu, tad tiesa atzīst, ka no Līgumā par parāda samaksu noteiktās pēdējās parāda samaksas dienas Prasītājam, pamatojoties uz Civillikuma 1759. un 1765. panta nosacījumiem, ir tiesības aprēķināt un saņemt no Atbildētājas likumiskos

nokavējuma procentus - 6% gadā. Tādējādi no Atbildētājas Prasītāja labā par laiku no 2010. gada 20. jūnija līdz 2017. gada 8. novembrim ir piedzenami likumiskie nokavējuma procenti Prasītāja pieprasītajā apmērā – 652,66 EUR.

Uz šiem pašiem motīviem tiesa atzīst par pamatotu Prasītāja lūgumu noteikt Prasītāja tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1759., 1765. pants. Vienlaikus, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumus, ir nosakāms, ka likumisko nokavējuma procentu pieaugums apstājas, kad tas ir sasniedz kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību samaksājis valsts nodevu 318,70 EUR (lietas 8., 9. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR (lietas 10. lapa), kopā samaksājot tiesas izdevumus 322,00 EUR apmērā, kas piedzenami no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam SIA "Julianus Inkasso Latvija".

Tiesa atzīst, ka ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, Atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Julianus Inkasso Latvija", reģistrācijas Nr. 40003717522, parādu **2 124,65 EUR** (divi tūkstoši viens simts divdesmit četri *euro*, 65 centi), kas sastāv no: galvenā parāda 1 471,99 EUR un likumiskajiem nokavējuma procentiem par laika periodu no 2010. gada 20. jūnija līdz 2017. gada 8. novembrim 652,66 EUR apmērā; tiesas izdevumus **322,00 EUR** (trīs simti divdesmit divi *euro*, 00 centi), kas ieskaitāmi kontā Nr. LV61HABA0551008868793, AS „Swedbank".

Noteikt /pers.B/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt SIA „Julianus Inkasso Latvija" tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās pamatparāda summas, nosakot, ka likumisko nokavējuma procentu pieaugums apstājas, kad tas sasniedzis pamatparāda lielumu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesai 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2018. gada 4. aprīļa -, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese K. Zaura